

ΕΡΓΑΤΙΚΗ αλληλεγγύη

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

3 Αυγούστου 2016 www.sekonline.gr No 1234

**“Ελλάδα–πυλώνας σταθερότητας”
μνημονίων και ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων;**

ΟΧΙ ΣΕ ΛΙΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟ

γυρίστε στη
σελίδα 3

Συμπαράσταση
στους εργάτες
του Μαρινόπουλου

σελ. 2

ΤΟΥΡΚΙΑ
Η εργατική τάξη
και το πραξικόπημα

σελ. 8

4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
80 χρόνια
από τη δικτατορία
του Μεταξά

σελ. 4-5

**Σταματήστε τους βομβαρδισμούς
Αλληλεγγύη στους πρόσφυγες**

σελ. 7

Αθήνα Πέμπτη 28 Ιούλη:
“Κάτω τα χέρια από τους πρόσφυγες-
κάτω τα χέρια από τις καταλήψεις στέγης”

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΚΑΒΑΛΑΣ Απεργία διαρκείας

Συνεχίζουν τις 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες τους οι εργαζόμενοι στα Λιπάσματα Καβάλας με την στήριξη και την κάλυψη της Ομοσπονδίας Εργαζόμενων Χημικής Βιομηχανίας. Οι απεργοί ξεκίνησαν αυτόν τον νέο κύκλο απεργιακών κινητοποιήσεων στις 26 Ιούλη, διαμαρτυρόμενοι για τις απολύσεις που έχουν γίνει στην επιχείρηση και διεκδικώντας Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Συγκέντρωση μπροστά στην πύλη του εργοστασίου, περιφρουρώντας την απεργία, οργάνωσαν το πρωί της 1ης Αυγούστου.

Η εργοδοσία Λαυρεντιάδη, με την κάλυψη της Αστυνομίας, κάνει ό, τι μπορεί για να σπάσει την απεργία. Οι εργαζόμενοι των Λιπασμάτων καταγγέλλουν ότι το πρωί της Πέμπτης 28 Ιούλη τα ΜΑΤ απέκλεισαν τη Δυτική Πύλη του εργοστασίου έτσι ώστε να μπορέσουν να μπουν απεργοσπάστες. Οι απεργοί αντέδρασαν με αποτέλεσμα οι δυνάμεις της Αστυνομίας να συλλάβουν τον πρόεδρο της ΟΕΧΒΕ, **Ευθύμη Θεοχάρη**. Μετά την προσαγωγή οργανώθηκε παρέμβαση στο Αστυνομικό Τμήμα και κάτω από την πίεση των διαδηλωτών ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας αφέθηκε ελεύθερος.

Οι εργαζόμενοι των Λιπασμάτων έχουν βγει σε αναγκαστική άδεια από τον Ιούνη, από την 1η Ιούλη σε τρίμηνη διαθεσιμότητα, ενώ μέσα σε αυτό το διάστημα έχουν γίνει 51 απολύσεις.

Ανακοινώσεις συμπαράστασης έχουν εκδόσει πολλά σωματεία: η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας, η ΠΟΣΠΕΡΤ, τα ναυτεργατικά σωματεία ΠΕΜΕΝ, ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ, ΠΕΕΜΑ-ΓΕΝ, ΠΕΠΡΝ και ΠΕΣ – NAT, σωματεία του νομού Καβάλας κ.ά.

ΟΑΣΘ

Σε δύο 24ωρες απεργίες, την Τετάρτη 27 και την Παρασκευή 29 Ιούλη, προχώρησαν οι εργαζόμενοι των λεωφορειών της Θεσσαλονίκης μετά την στάση εργασίας της Τρίτης 26 Ιούλη. Όπως καταγγέλλουν οι 2.300 εργαζόμενοι μέσω του σωματείου τους αυτή τη στιγμή τούς οφείλονται 6 εκατομμύρια ευρώ σε δεδουλευμένα.

Έχουν δώσει διορία για να πληρωθούν μέχρι την Τρίτη 2 Αυγούστου, ενώ θα πραγματοποιήσουν συναντήσεις με το διοικητικό συμβούλιο του ΟΑΣΘ, με το δήμαρχο Θεσσαλονίκης και με τους αρμόδιους από το υπουργείο Μεταφορών. Αν δεν πάρουν τα δεδουλευμένα τους, έχουν ανακοινώσει ότι θα προχωρήσουν σε επίσχεση εργασίας.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Απλώνεται η καμπάνια συμπαράστασης

Απλώνεται η καμπάνια συμπαράστασης στους εργαζόμενους του Μαρινόπουλου μετά την πετυχημένη απεργία στις 22 Ιούλη. Εξορμήσεις με την ανακοίνωση και την αφίσα του Συντονισμού ενάντια στα Μνημόνια γίνονται σε γειτονιές, εργατικούς χώρους και στα ίδια τα καταστήματα της επιχείρησης.

Ταυτόχρονα, εκατοντάδες υπογραφές συμπαράστασης έχουν συγκεντρωθεί στο κείμενο «Αλληλεγγύη στους εργαζόμενους του Μαρινόπουλου- Να μην χαθεί ούτε μια θέση εργασίας- Να γίνει “Κοινωνικό Παντοπωλείο” ο Μαρινόπουλος».

Η **Ελεάνα Τ.** που συμμετείχε στην εξόρμηση στο κατάστημα Καρφούρ-Μαρινόπουλος στην οδό Αθηνάς μας είπε: «Κάναμε εξόρμηση την Τετάρτη 27 Ιούλη. Μιλήσαμε με τους εργαζόμενους, μάλιστα ο ένας είναι μέλος του σωματείου και είχε συμμετάσχει σε παλιότερες και τις πιο πρόσφατες συγκεντρώσεις των εργαζόμενων. Ανοίξαμε το ζήτημα της δήμευσης της περιουσίας του Μαρινόπουλου και της κρατικοποίησης της αλυσίδας, να γίνει δηλαδή κοινωνικό παντοπωλείο. Οι εργαζόμενοι συμφωνούσαν με ό, τι βάζαμε. Ανταλλάξαμε τηλεφωνα για να έρθουμε σε επικοινωνία τόσο για τις κεντρικές κινητοποιήσεις, όσο και για να επισκεφτούμε μαζί μαγαζιά στις γειτονιές που μένουν. Την ώρα που βρισκόμασταν στο μαγαζί, ήρθε δικαστικός επιμελητής για να συναντήσει τον διευθυντή του καταστήματος. Οι εργαζόμενοι έλεγαν πως σίγουρα θα θελήσουν να κατασχέσουν πράγματα λόγω των χρεών της εταιρίας».

Εξορμήσεις έγιναν και σε άλλα μαγαζιά του Μαρινόπουλου. Στην **Καλλιθέα**, στα **Άνω Πετράλωνα**, στο **Μεταξουργείο**, στον **Κολωνό**, στη **Λεωφόρο Αθηνών**, στην **Αγία Παρασκευή**, στην **Κυψέλη**, στους **Αμπελόκηπους**, στην **Νέα Ιωνία**, στον **Άλιμο** κ.α. Στον Άλιμο έγινε ακόμα εξόρμηση στα διοικητικά γραφεία της εταιρίας και στη φαρμακευτική Φαμάρ που ανήκει στον ίδιο Όμιλο.

Ο **Αντρέας Ζ.** μας έδωσε την εικόνα από την

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΤΥΠΟΥ

Σε δύο τετράωρες στάσεις προχώρησε την Τρίτη 26 Ιούλη η Ένωση Προσωπικού Πρακτορείων Εφημερίδων Αθήνας ενάντια στις περικοπές επιδομάτων που έκανε η εταιρία Άργος.

Στην ανακοίνωσή του μετά τις στάσεις, το σωματείο σημειώνει ότι αναδείχτηκε η ανάγκη “ο αγώνας για να πάρει πίσω τις μειώσεις η

εργοδοσία να συνδεθεί με αυτόν για την υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας. Να αποκτήσει ταξικά χαρακτηριστικά, να παλέψουμε οι εργαζόμενοι στα πρακτορεία με τους υπόλοιπους εργαζόμενους που πλήττονται απ’ αυτή τη πολιτική με σταθερό μέτωπο πάλης για αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, κοινωνικές

παροχές, για την κάλυψη όλων των απωλειών των προηγούμενων χρόνων.

Το ΔΣ του σωματείου θα συνεδριάσει άμεσα για να πάρει αποφάσεις στην κατεύθυνση κλιμάκωσης του αγώνα, για να υποχρεωθεί η εργοδοσία να πάρει πίσω τις μειώσεις και να υπογραφεί ΣΣΕ. Παράλληλα, θα εξαντλήσουμε κάθε νομική ή άλλη δυνατότητα μας δίνεται σε αυτήν την κατεύθυνση”.

ATHENS LEDRA

Σε νέες κινητοποιήσεις προχωρούν οι εργαζόμενοι του Athens Ledra μετά από απόφαση της συνέλευσης που οργάνωσαν την Πέμπτη 28/7.

Την Τετάρτη 3 Αυγούστου θα πραγματοποιήσουν νέα συγκέντρωση στο υπουργείο Εργασίας αφού λήγει η διορία που έχει δώσει το υπουργείο στον ιδιοκτήτη για να υλοποιήσει τα αιτήματα των εργαζόμενων, ενώ την Πέμπτη 4/8 θα κάνουν παρέμβαση στην Κυπριακή Πρεσβεία (ο ιδιοκτήτης Παρα-

σκευαΐδης κατάγεται από την Κύπρο).

Την Κύπρο και συγκεκριμένα τη Λευκωσία είχε επισκεφτεί τις προηγούμενες μέρες αντιπροσωπεία των εργαζόμενων προκειμένου να πιέσει την εργοδοσία να δώσει λύση σε σχέση με τα χρωστούμενα και τις θέσεις εργασίας.

Στο μεταξύ κάτω από την πίεση των κινητοποιήσεων εκδόθηκε ΦΕΚ της κυβέρνησης με το οποίο δίνεται 1000 ευρώ ενίσχυση σε κάθε εργαζόμενο του ξενοδοχείου.

περιοδεία που βρέθηκε ο ίδιος. «Πήγαμε στα μαγαζιά που βρίσκονται στο Μεταξουργείο, στον Κολωνό και στο υπερμάρκετ στη Λεωφόρο Αθηνών. Ειδικά στο υπερμάρκετ η συζήτηση ήταν πιο προχωρημένη. Οι εργαζόμενοι εκεί είχαν απεργήσει σε ποσοστό 95%, μόνο οι προϊστάμενοι είχαν προσπαθήσει να δουλέψουν το μαγαζί. Προσπαθούν να συστήσουν και εκεί απεργιακή επιτροπή, όπως έχει γίνει σε άλλα μαγαζιά. Στα άλλα δύο καταστήματα που είναι με λιγότερους υπαλλήλους έλεγαν πως πρέπει να συνδεθούν με τα μεγαλύτερα για να κινητοποιούνται μαζί. Σε όλα τα μαγαζιά τα ράφια ήταν κενά και δεν υπήρχε δουλειά. Οι εργαζόμενοι δεν έχουν εμπιστοσύνη ούτε στη λύση Σκλαβενίτη».

Η συζήτηση για το ποια μπορεί να είναι η λύση όσον αφορά στον αγώνα των εργαζόμενων στο Μαρινόπουλο βαθαίνει. Η πρόταση του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια κερδίζει έδαφος μέσα στους εργαζόμενους. Είναι η πρόταση που υποστηρίζει: να γίνει ο Μαρινόπουλος «Κοινωνικό Παντοπωλείο» με εργατικό έλεγχο, για να μην χαθεί καμιά θέση εργασίας, με κρατικοποίηση της αλυσίδας χωρίς αποζημίωση στα αφεντικά, με δήμευση της περιουσίας των ιδιοκτητών, χωρίς να φορτωθούν τα χρέη τους στους εργαζόμενους.

Γι’ αυτό, είναι λάθος, άδικη και ανιστόρητη η κριτική που κάνει η ηγεσία των κλαδικών σωματείων των εμποροϋπαλλήλων (πρόσκειται στο ΠΑΜΕ) στην ανακοίνωση που εξέδωσε μετά την απεργία στις 22 Ιούλη. Στην ανακοίνωση αναφέρεται «φωτογραφίζοντας» το Συντονισμό ότι: «Πρόκειται για μεγάλη αυταπάτη και υπονομεύει τους αγώνες των εργαζομένων το αίτημα που ακούγεται από κάποιες φωνές περί “κρατικοποίησης”. Δηλαδή, καλούν τους εργαζόμενους και το λαό συνολικά να πληρώσει τα χρέη του Μαρινόπουλου που όλα τα προηγούμενα χρόνια θησαύρισε...».

Νεκτάριος Δαργάκης

ΑΤΤΙΚΟ

Μπορεί η κυβέρνηση Τσίπρα να πανηγυρίζει για το νοσοκομείο Θήρας, αλλά δεν κάνουν το ίδιο οι εργαζόμενοι. Όχι μόνο διαφωνούν με το άνοιγμα της πόρτας στα αρπακτικά της αγοράς αφού το νοσοκομείο λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, αλλά καταγγέλλουν και την αποδυνάμωση άλλων νοσοκομείων για την επικοινωνιακή πολιτική της κυβέρνησης.

Το σωματείο του Αττικού Νοσοκομείου σε ανακοίνωσή του αναφέρει σε σχέση με το Νοσοκομείο Θήρας: «Για να το λειτουργήσουν και να δείξουν επικοινωνιακό πρόσωπο «ετοιμότητας» δεν προσλαμβάνουν προσωπικό αλλά ξεδοντιάζουν με υποργικές (εν μια νυκτί) αποφάσεις μεγάλα νοσοκομεία της Αθήνας από γιατρούς και νοσηλευτές. Από το Αττικό ήδη με υποργικές αποφάσεις έχουν αποσπαστεί – άγνωστο για πόσο διάστημα – δύο νοσηλευτές και άγνωστος αριθμός γιατρών. Παίρνουν προσωπικό από το Αττικό των 350 κενών οργανικών θέσεων, των ράντζων, της αναβολής χειρουργείων, των κλειστών κλινών ΜΕΘ, των κλειστών πτερύγων, των διασωληνωμένων στους διαδρόμους, των χιλιάδων οφειλόμενων ρεπό λόγω έλλειψης προσωπικού!».

Καμιά εμπλοκή στο ιμπεριαλιστικό μακελειό

“Δεν θέλουμε ανθρωπιστικούς διαδρόμους. Ζητάμε μόνο ένα διάδρομο: αυτόν που θα μας οδηγήσει στην ελευθερία” γράφει ένα από τα πλακάτ. Η φωτογραφία είναι από το μαρτυρικό Χαλέπι στη Συρία που βομβαρδίζεται ανηλεώς από τον Άσαντ και τα ρωσικά αεροπλάνα.

Η νέα ιμπεριαλιστική επέμβαση των ΗΠΑ με τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς σε Συρία και Λιβύη, που ξεκίνησε την αρχή της βδομάδας με πρόσχημα το χτύπημα των θέσεων του ISIS, πυκνώνει περισσότερο τα σύννεφα της κλιμάκωσης του πολέμου στη Μεση Ανατολή και την ανατολική Μεσόγειο. Η Ιταλία ήδη ανακοίνωσε τη συμμετοχή της στους βομβαρδισμούς της Λιβύης. Οι ανταγωνισμοί στην περιοχή εντείνονται, νέες “συμμαχίες προθύμων” φτιάχνονται για να καλύψουν το “κενό” μετά τις εξελίξεις στην Τουρκία.

Κόλαση

Σ’ αυτήν την κόλαση των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και των πολέμων, που θα φέρουν νέες εκατόμβες νεκρών αμάχων και νέους ξεριζωμούς εκατομμυρίων προσφύγων, ανοίγει την πόρτα η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Αυτές τις μέρες όπου κυβερνητικό στέλεχος έβγαине στα κανάλια -από τον Καμμένο και τον Κουρουπλή μέχρι τον ίδιο τον Τσίπρα απ τη Βουλγαρία- πιπύλιζε την ίδια καραμέλα: “Πρέπει να εκμεταλλευτούμε το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι ο μοναδικός πυλώνας σταθερότητας στην περιοχή”. Σε τι μεταφράζεται αυτό, φάνηκε στα όσα συμφώνησαν ο Τσίπρας με τον υπουργό οικονομικών των ΗΠΑ, Λιου: μεγαλύτερη εμπλοκή της Ελλάδας σ’ αυτό το μακελειό, διεκδικώντας οικονομικά ανταλλάγματα.

Είναι καθήκον τους εργατικού κινήματος και της Αριστεράς να συγκρουστούμε με αυτές τις επιλογές που δείχνουν ότι το βαρέλι των συμβιβασμών δεν έχει πάτο για την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ.

Καμιά συμμετοχή της Ελλάδας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς ΗΠΑ και ΕΕ. Όχι στους “άξονες” του πολέμου με τους σφαγείς του Ισραήλ και το δικτάτορα της Αιγύπτου, Σίσι. Έξω το ΝΑΤΟ και η FRONTEX από το Αιγαίο. Να κλείσουν οι βάσεις στη Σούδα και το Άκτιο. Αλληλεγγύη στους πρόσφυγες, να καταργηθεί η επαίσχυντη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας.

Ο δικός μας “πυλώνας” είναι οι απεργίες

Ο Τσίπρας, στη συνεδρίαση του Κυβερνητικού Συμβουλίου Κοινωνικής Πολιτικής στις 27/7, εξήγγειλε πανηγυρικά “εφτά πυλώνες κοινωνικής προστασίας”. Τις εξαγγελίες στήριξαν με δηλώσεις τους υπουργοί που επικαλέστηκαν τις “επιτυχίες” της κυβέρνησης -όπως τη μείωση του ελλείμματος το πρώτο εξάμηνο του 2016- για να προσδώσουν αξιοπιστία στην κυβερνητική “στροφή στην καθημερινότητα”.

Η αλήθεια είναι πως τα μισά από όσα περιέχονται στους παραπάνω σχεδιασμούς είναι όνειρα θερινής νυκτός και τα άλλα μισά απλά κοροϊδία.

Πρώτον, την ώρα που στη σύνοδο των G20, οι ηγέτες των πλουσιότερων χωρών του κόσμου προβλέπουν ότι οι οικονομικές συνέπειες του Brexit, “που μόλις τώρα αρχίζουν να φαίνονται”, ίσως επιταχύνουν μια νέα παγκόσμια ύφεση, η εκδοχή του suc-

cess story της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν πατάει σε καμιά πραγματικότητα. Αυτό που κρύβεται πίσω από τη μείωση του ελλείμματος είναι ο στραγγαλισμός των δημόσιων δαπανών, με απλά λόγια οι περικοπές και η λιτότητα.

Κοροϊδία

Δεύτερον, με δοσμένες τις δεσμεύσεις του τρίτου μνημονίου και περιμένοντας τη νέα “αξιολόγηση” από ΕΕ-ΔΝΤ, είναι τουλάχιστον κοροϊδία να υπόσχεται η κυβέρνηση “μέτρα κοινωνικής προστασίας”. Διαβάστε (κάτω) την ανακοίνωση της ΑΔΕΔΥ που γκρεμίζει έναν προς ένα και τους “εφτά πυλώνες” του Τσίπρας. Και μόνο το γεγονός ότι η κατάργηση του ΕΚΑΣ αφαιρεί 200 εκ. ευρώ από τους συνταξιούχους, για να τους επιστρέψει “μεγαλόθυμα” μόλις 50, αρκεί για να δείξει το “βάθος” τέτοι-

ων εξαγγελιών.

Τρίτον, η κοροϊδία γίνεται ακόμα μεγαλύτερη αν συνυπολογίσουμε πως η κυβέρνηση συνεχίζει τις ιδιωτικοποιήσεις των σιδηρόδρομων και του ΑΔΜΗΕ, ενώ ταυτόχρονα θα ξεκινήσει και τις συζητήσεις για την απελευθέρωση των απολύσεων, τους περιορισμούς στο δικαίωμα κήρυξης απεργίας και την επαναφορά του εργοδοτικού λοκ άουτ.

Ο δικός μας “πυλώνας” είναι οι απεργίες μας για να τσακίσουμε τα μνημόνια, νέα και παλιά. Το φθινόπωρο θα είναι καυτό. Μαζί με τους εκπαιδευτικούς που έχουν αποφασίσει απεργία με την έναρξη του σχολικού έτους, ξεκινάμε τις μάχες στις 10 Σεπτέμβρη με ένα μεγάλο συλλαλητήριο στη ΔΕΘ στη Θεσσαλονίκη. Εκεί θα στείλουμε μαζικά το μήνυμα της αντίστασης, του συντονισμού και της κλιμάκωσης των αγώνων μας.

ΑΔΕΔΥ: Όχι στα ψίχουλα “κρατικής φιλανθρωπίας”

Ανακοίνωση-απάντηση στα «μέτρα κοινωνικής προστασίας» που ανήγγειλε ο Τσίπρας εξέδωσε η ΑΔΕΔΥ, καλώντας παράλληλα τους εργαζόμενους στο μεγάλο πανεργατικό συλλαλητήριο στη ΔΕΘ στη Θεσσαλονίκη στις 10 Σεπτέμβρη.

Η ανακοίνωση αναφέρει: «ο Πρωθυπουργός εξήγγειλε: Αναβάθμιση της δημόσιας υγείας, όταν συνεχίζει τις μνημονιακές πολιτικές περικοπής των δημοσίων δαπανών και παγώματος των

προσλήψεων.

Στήριξη των συντάξεων και των εφάπαξ, όταν με τον πρόσφατο αντιασφαλιστικό νόμο μείωσε κύριες, επικουρικές συντάξεις και εφάπαξ παροχές. Αναστροφή της απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων, όταν ήδη έχει υπογράψει με το τρίτο μνημόνιο την ακόμα μεγαλύτερη κατεδάφισή τους.

Αντιμετώπιση της ανεργίας, όταν οι μνημονιακές πολιτικές έχουν διαλύσει την παραγωγική βάση της χώρας και κρατούν την

οικονομία σε συνεχή ύφεση.

Προστασία της πρώτης κατοικίας, όταν είναι πλέον υπαρκτός ο κίνδυνος αρπαγής των σπιτιών των υπερχρεωμένων στις τράπεζες νοικοκυριών από τα κερδοσκοπικά κεφάλαια, στα οποία θα μεταβιβαστούν τα κόκκινα στεγαστικά δάνεια.

Στήριξη της δημόσιας παιδείας, όταν συνεχίζει την υποχρηματοδότηση και υποστελέχωσή της με μηδενικές προσλήψεις μονίμων εκπαιδευτικών και με δραστική μεί-

ωση των προσλήψεων αναπληρωτών.

Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. θα συνεχίσει να αγωνίζεται για μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους, αξιοπρεπείς μισθούς και συντάξεις, αποκατάσταση των εργασιακών σχέσεων και δικαιωμάτων, γενναίες κοινωνικές πολιτικές, στήριξη και αναβάθμιση της Δημόσιας Παιδείας, Υγείας και Πρόνοιας και όχι ψίχουλα κρατικής φιλανθρωπίας, ως μπαλώματα και άλλοθι των εφαρμοζόμενων ανθρωποκτόνων πολιτικών».

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

80 χρόνια από τη δικτατορία του Μεταξά

Περίπου στις 10 το βράδυ της 4ης Αυγούστου 1936 ο πρωθυπουργός Μεταξάς πήγε στα Ανάκτορα. Μαζί του είχε δυο διατάγματα που τα υπέγραψε αμέσως ο βασιλιάς Γεώργιος Β'. Αφορούσαν την αναστολή ισχύος των άρθρων του Συντάγματος που αφορούσαν ατομικά δικαιώματα και πολιτικές ελευθερίες και τη διάλυση της βουλής. Τα διατάγματα τα ενέκρινε το υπουργικό συμβούλιο (με μόλις τρεις παραιτήσεις) παρόλο που μόνο δυο τρεις έμπιστοι του Μεταξά γνώριζαν τι θα γίνει.

Το ίδιο βράδυ αστυνομικοί επισκέπτονταν τα γραφεία των εφημερίδων για να τους ανακοινώσουν ότι την επόμενη μέρα δεν θα κυκλοφορούσαν. Όχι ότι είχαν ιδιαίτερο πρόβλημα: από την Καθημερινή του Γ. Α. Βλάχου μέχρι το Ελεύθερο Βήμα του Λαμπράκη όλες υποστήριζαν την επιβολή της δικτατορίας.

Ο στρατός έμεινε στους στρατώνες του, δεν χρειάστηκε να «βγουν τα τανκς» (άλλωστε δεν διέθετε τέτοια). Όμως, όλη η στρατιωτική ηγεσία έμεινε υπόκουη στο Παλάτι και συνεπώς στον Μεταξά. Αυτά τα δυο, Παλάτι και στρατός θα ήταν το στήριγμα της δικτατορίας μέχρι το τέλος, δηλαδή μέχρι το 1941 όταν ο βασιλιάς έφυγε άρον-άρον σε ένα αγγλικό πλοίο μετά την γερμανική εισβολή. Παρόλα αυτά οι σχέσεις τους δεν ήταν ανέφελες.

Στις εισηγητικές εκθέσεις για τα διατάγματα, ο Μεταξάς δικαιολογούσε την κήρυξη της δικτατορίας υποστηρίζοντας ότι το «κοινωνικό καθεστώς» κινδύνευε. Έκανε ρητή αναφορά στην γενική απεργία που είχαν κηρύξει τα συνδικάτα για τις 5 Αυγούστου, ως απαρχή «στασιαστικού κινήματος». Στην πραγματικότητα η δικτατορία ήταν στα σκαριά από καιρό.

Ποιος ήταν

Στις εκλογές του Γενάρη 1936 ο Μεταξάς, αρχηγός του κόμματος των Ελευθεροφρόνων, πήρε περίπου 50 χιλιάδες ψήφους και έβγαλε 7 έδρες. Στο Ημερολόγιο του καταγράφει την απογοήτευσή του -έμοιαζε ότι η πολιτική σταδιοδρομία είχε τελειώσει. Βέβαια, δεν ήταν ποτέ ιδιαίτερα λαμπρή.

Χρωστούσε την όποια φήμη του στο στρατόπεδο της μοναρχικής δεξιάς στο ρόλο του σαν υπαρχηγού του Γενικού Επιτελείου στα χρόνια του «Εθνικού Διχασμού» ήταν και προσωπικός φίλος του βασιλιά Κωνσταντίνου. Μετά την μικρασιατική εκστρατεία και την ανακήρυξη της αβασίλευτης Δημοκρατίας, ο Μεταξάς επέλεξε να αναγνωρίσει το νέο καθεστώς, έκανε και υπουργός σε κάνα δυο κυβερνήσεις το 1927-28. Αλλά πάντα ήταν στο περιθώριο.

Οι τύχες του άρχισαν να αλλάζουν όταν ο στρατηγός Κονδύλης έκανε ένα πραξικόπημα τον Οκτώβρη του 1935 και τον επόμενο μήνα οργάνωσε ένα κραυγαλέα νόθο δημοψήφισμα για την επαναφορά της μοναρχίας. Ο Γεώργιος Β' εγκαταστάθηκε στα Ανάκτορα και δεν ξέχασε τον «πιστό υπηρέτη» του Μεταξά.

Τον επέβαλε ως υπουργό Στρατιωτικών κι αντιπρόεδρο στην «υπηρεσιακή» κυβέρνηση της Δεμερτζή τον Μάρτη του 1936 –χωρίς να ρωτήσει κανέναν, ούτε καν το πιστό του Γενικό Επιτελείο. Κι όταν ο Δεμερτζής πέθανε τον Απρίλη, ο Μεταξάς διορίστηκε πρωθυπουργός.

Από νωρίς δεν έκρυβε την προτίμησή του για δικτατορικές λύσεις. Τον Γενάρη του 1934 είχε δηλώσει στην Καθημερινή ότι: «Συνεπώς δι' ης δυνάμεις Έλληνας, το πρόβλημα δεν είναι πώς θα μείνωμεν εις τον

κοινοβουλευτισμόν, αλλά διά ποίας θύρας θα εξέλθωμεν εξ αυτού. Διά της θύρας του κομμουνισμού ή διά της θύρας του εθνικού κράτους». Στις αρχές Οκτώβρη του ίδιου χρόνου έλεγε στην βουλή: «Απεκτήσαμεν την πεποίθησιν, και την οποία και δημοσία εξέδηλώσαμεν, ότι η λύσις του πολυπλόκου ελληνικού πολιτικού και κοινωνικού προβλήματος ουδόλως δύναται πλέον να επιτευχθή διά της συνεχίσεως εφαρμογής κοινοβουλευτικών μεθόδων».

Μια από τις πρώτες επιλογές ως πρωθυπουργού ήταν να τοποθετήσει στην νευραλγική θέση του υπουργείου Εσωτερικών, τον **Θ. Σκυλακάκη**, απότακτο συνταγματάρχη και παλιό του γνώριμο από το μοναρχικό στρατιωτικό «κίνημα» του 1923. Ο Σκυλακάκης είχε κι άλλες πιο πρόσφατες ιδιότητες: ήταν γία παράδειγμα αρχηγός της φασιστικής Οργάνωση Εθνικού Κυρίαρχου Κράτους που στην εφημερίδα της το Κράτος (1934-35) υμνούσε τους ναζί και τον Χίτλερ. (Στη συνέχεια θα γινόταν το νο2 της δικτατορίας μέχρι το 1937, και το Δεκέμβρη του '40 θα συλλαμβανόταν για κατασκοπεία «υπέρ του εχθρού», δηλαδή της ναζιστικής Γερμανίας).

Ψήφος εμπιστοσύνης

Παρόλα αυτά, στις 27 Απρίλη η βουλή έδινε στον Μεταξά **ψήφο εμπιστοσύνης με 241 ψήφου υπέρ, 4 αποχές και 16 κατά** (οι βουλευτές του Παλλαϊκού Μετώπου δηλαδή του ΚΚΕ και ο Γ. Παπανδρέου). Δηλαδή τον υποστήριξαν εκτός από τα κόμματα της μοναρχικής δεξιάς και το στρατόπεδο των Φιλελεύθερων που υποτίθεται έκφραζε τη δημοκρατία και την πρόοδο.

Τρεις μέρες μετά η βουλή διέκοψε τις λειτουργίες της μέχρι τον Σεπτέμβρη συγκροτώντας μια 28μελή επιτροπή που δεν συνεδρίασε ποτέ. Ο Μεταξάς είχε ήδη τα χέρια λυμένα να κυβερνάει με διατάγματα.

Τον Μάη του 1936 η Γενική Απεργία των καπνεργατών μετατράπηκε σε γενικευμένο εργατικό ξεσηκωμό στη Θεσσαλονίκη. Η αστυνομία χτύπησε τους διαδηλωτές απεργούς και δολοφόνησε δώδεκα. Η πόλη πέρασε ουσιαστικά στα χέρια της εκλεγμένης Απεργιακής Επιτροπής. Το πολιτικό αίτημα της απεργίας και του ξεσηκωμού ήταν: Κάτω ο δολοφόνος Μεταξάς.

Όμως, ο Μεταξάς δεν έπρεπε, επειδή η ηγεσία του κινήματος, το ΚΚΕ, στήριζε όλες τις ελπίδες του στους Φιλελεύθερους, και δεν ήθελε να τρομάξει τους αστούς με εργατικές εξεγέρσεις και μάλιστα πετυχημένες.

Επειδή κανένα από τα δυο μεγάλα κόμματα δεν μπορούσε να σχηματίσει κυβέρνηση μετά τις εκλογές του Γενάρη, το ΚΚΕ υιοθέτησε το ρόλο του «φυθμιστικού παράγοντα». Θα ψήφιζε τον Φιλελεύθερο υποψήφιο για πρόεδρο της Βουλής και την κυβέρνηση που θα σχηματιζόταν κατόπι, με αντάλλαγμα την υλοποίηση ενός «μίνιμουμ» προγράμματος.

Το ΚΚΕ στήριξε την εκλογή Φιλελεύθερου προέδρου στη Βουλή, ο ίδιος ο Σοφούλης κατέλαβε την περίοπτη αυτή θέση στις 6 Μάρτη. Όμως το Φιλελεύθερο Κόμμα δεν υπολόιισε το δικό του κομμάτι της συμφωνίας. Τέσσερις μέρες μετά, στις 11 Μάρτη, ο Σοφούλης έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση Δεμερτζή που είχε αντιπρόεδρο τον... Μεταξά. Τέτοιες «συμμαχίες» το μόνο που καταφέρναν ήταν να στομαΐσουν τη δυναμική του εργατικού κινήματος, της μόνης δύναμης που μπορούσε να φράξει το δρόμο

στη δικτατορία.

Ο **Γ. Δαφνής** στο κλασσικό πλέον βιβλίο *Η Ελλάς Μεταξύ Δύο Πολέμων*, είχε δικαιολογήσει την στήριξη των Φιλελευθέρων προς τον Μεταξά, υποστηρίζοντας ότι οι αρχηγοί του κόμματος ήθελαν να αποσπάσουν αμνηστία για τους βενιζελικούς που είχαν διωχτεί μετά το αποτυχημένο βενιζελικό πραξικόπημα του Μάρτη του 1935. Πράγματι, τέτοια παζάρια γίνονταν με ενδιάμεσο τον ...Σκυλακάκη (εκτός από φασίστας ήταν και προσωπικός φίλος του Σ. Βενιζέλου). Όμως, οι αιτίες για την συνθηκολόγηση των πολιτικών κομμάτων μπροστά στη δικτατορία ήταν πιο βαθιές.

Έλεγχος

Τα προηγούμενα χρόνια τα δυο «πολιτικο-στρατιωτικά συγκροτήματα» της άρχουσας τάξης είχαν αλληλο-εξαντληθεί σε μια σκληρή αναμέτρηση για τον έλεγχο του κράτους. Απόπειρες πραξικοπημάτων, πολιτικές δολοφονίες, νόθα δημοψηφίσματα, ήταν στην ημερήσια διάταξη. Όπως έγραφε το 1935 ο Παντελής Πουλιόπουλος:

«Η σημερινή οξύτατη ενδοαστική σύγκρουση στην Ελλάδα έχει σε τελευταία ανάλυση τις ρίζες της στις τεράστιες δυσχέρειες της κεφαλαιοκρατίας να αντιμετωπίσει τα φοβερά και πολύμορφα προβλήματα και τις ασυμφιλίωτες αντιθέσεις των συμφερόντων που γέννησε η κρίση της αστικής οικονομίας και ο αντίκτυπος της γενικής κρίσης του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος. Βγαίνει από τις απεγνωσμένες της προσπάθειες να προφυλάξει το πολιτικό και κοινωνικό οικοδόμημα της ταξικής κυριαρχίας από ένα απειλητικό ξέσπασμα των ταξικών αντιθέσεων».

Το 1935 η μοναρχική δεξιά φαινόταν να έχει επικρατήσει επιβάλλοντας ένα άγριο πογκρόμ κάθε δημοκρατικού στοιχείου από τον κρατικό μηχανισμό. Ταυτόχρονα ο ελληνικός καπιταλισμός έβλεπε με δέος να κλυδωνίζεται από την παγκόσμια κρίση (το 1932 η Ελλάδα είχε χρεοκοπήσει) και τα σύννεφα του πολέμου να πυκνώνουν στη διεθνή σκηνή. Τα κόμματα της άρχουσας τάξης έμπαιναν σε κρίση, οι εργατικοί αγώνες εντεινόνταν και τροφοδοτούσαν την αριστερή ριζοσπαστικοποίηση.

Η άρχουσα τάξη αλαφιασμένη αναζητούσε μια

«ισχυρά εξουσία» και πάνω από όλα «ησυχία». Το Παλάτι (και οι στρατηγοί) πρόβαλε όλο και περισσότερο ως οι μοναδικοί εγγυητές της «τάξης» και της «ησυχίας». Κι ο Μεταξάς ήταν ο άνθρωπός του. Όπως είχε γράψει ο **Μαρξ** στη 18η Μπρυμαίρ του Λουδοβίκου Βοναπάρτη, η αστική τάξη ομολογεί ότι:

«για να αποκαταστήσει την ησυχία στη χώρα, πρέπει πριν απ' όλα να κάνει να βουβαθεί το αστικό της κοινοβούλιο, ότι για να διατηρήσει ανέπαφη την κοινωνική της δύναμη, πρέπει να τσακίσει την πολιτική της δύναμη, ότι οι ιδιώτες αστοί μπορούν να συνεχίσουν να εκμεταλλεύονται τις άλλες τάξεις και να απολαμβάνουν ανενόχλητα την ιδιοκτησία, την οικογένεια, τη θρησκεία και την τάξη, μόνο με τον όρο ότι η τάξη τους θα καταδικαστεί στην ίδια πολιτική εκμηδένιση με τις άλλες τάξεις. Ότι για να σώσει το πουργί της πρέπει να αρνηθεί το στέμμα της, και ότι το ξίφος που πρέπει να την υπερασπίζει, θα πρέπει ταυτόχρονα να κρέμεται σαν δομόκλεια σπάθη πάνω από το κεφάλι της».

Λεάνδρος Μπόλαρης

Καθεστώς τρόμου με φασιστικές συγγένειες

Η δικτατορία της 4ης Αυγούστου ήταν ένα τυραννικό καθεστώς που ιδεολογικά δανειζόταν πολλά από τη φασιστική Ιταλία και Γερμανία. Ήδη από το πρώτο βράδυ, της 4ης Αυγούστου, το καθεστώς επέβαλε αυστηρή λογοκρισία στις εφημερίδες, ιδρύθηκαν ειδικές επιτροπές λογοκρισίας για τον τύπο, το θέατρο και τον κινηματογράφο. Κατασχέθηκαν τα βιβλία που δεν άρεσαν στο καθεστώς και οργανώθηκαν δημόσιες τελετές για να καούν, κατά τα χιτλερικά πρότυπα. Στον κατάλογο των απαγορευμένων δεν περιλαμβάνονταν μόνο τα έργα των μαρξιστών, αλλά και του Φρόντ, του Τσβάιχ, του Ντυστο-γέφσκι, του Γκάτε, ακόμα και του Παπαδιαμάντη και του Καρκαβίτσου!

Όπως στις φασιστικές χώρες, έτσι και ο «Γ» Ελληνικός Πολιτισμός» του Μεταξά ήθελε να βάλει τη νεολαία στο στρατόνα και τον «ύψο». Κι αφού η Εθνική Οργάνωση Νεολαίας (ΕΟΝ) που ιδρύθηκε το 1937 δεν μάζευε αρχικά περισσότερους από τους φασίστες που ήδη δρούσαν στα πανεπιστήμια, το καθεστώς την έκανε υποχρεωτική. Για παράδειγμα αν ένας μαθητής έκανε 20 απουσίες από τις συνάξεις της, αποβαλλόταν από το σχολείο!

Και δίπλα σε όλα αυτά ήταν ο τρόμος. Περίπου 100 χιλιάδες άνθρωποι συνελήφθησαν, ανακρίθηκαν και τρομοκρατήθηκαν στη διάρκεια της δικτατορίας. Ο Μανιάδης, επικεφαλής του πανίσχυρου Υφυπουργείου Εθνικής Ασφαλείας περφηφανεύοταν ότι απέσπασε περίπου 50 χιλιάδες δηλώσεις «αποκήρυξης του κομμουνισμού» (το ΚΚΕ είχε το πολύ 20 χιλιάδες μέλη το 1936). Χιλιάδες βρέθηκαν στα ξερονήσια της εξορίας και στις φυλακές.

Τα πιο ευφάνταστα βασανιστήρια επιστρατεύτηκαν στην εκστρατεία «αναμορφώσεως». Δίπλα στον παραδοσιακό φάλαγγα, προστέθηκαν το κάθισμα στο πάγο, το βίαιο τάισμα με ρετινόλαδο, ακόμα και το πετάλωμα. Δεκάδες δολοφονήθηκαν, κάποιοι με εκπαρθύρωση από τα γραφεία της Ασφάλειας που μετά βαφτιζόταν «αυτοκτονία». Ο Μανιαδάκης επεδείκνυε με περηφάνια τις ευχαριστήριες επιστολές του Χίμλερ -αρχηγού των SS- για την συνεργασία των γερμανικών με τις ελληνικές υπηρεσίες ασφαλείας.

Το «καθεστώς» παρίστανε το «νέο κράτος», «αντιπλουτοκρατικό» και «λαϊκό», αλλά στην πραγματικότητα ήταν μια δικτατορία που για τους καπιταλιστές σήμαινε χρυσές δουλειές και για τους εργάτες τρόμος και φτώχεια. Γι' αυτό προσωπικότητες του επιχειρηματικού κόσμου μπήκαν στην «κυβέρνηση» της 4ης Αυγούστου. Ο **Κανελλόπουλος**, ο γιος του ιδιοκτήτη των «Αρμασμάτων» έγινε αρχηγός της ΕΟΝ.

Ο **Κορυζής**, πρώην υποδιοικητής της Εθνικής Τράπεζας (ΕΤΕ) έγινε υπουργός Υγιεινής και μετά το θάνατο του Μεταξά ο βασιλιάς τον όρκισε πρωθυπουργό. Ο **Αρβανίτης**, στέλεχος της ΕΤΕ, έγινε υπουργός Οικονομικών. Το 1938 ο **Ι. Δροσόπουλος**, διοικητής της ΕΤΕ δόλωνε στη συνέλευση των μετόχων: «Αι εργασίαι της τραπεζής βοηθούσης...της κρατησάσης ησυχίας και τάξεως, εσημείωσαν σημαντικήν βελτίωσιν». (Ν. Ψυρούκης «Ο φασισμός και η 4η Αυγούστου»).

Η δικτατορία διαφήμιζε ότι έφτιαξε το ΙΚΑ. Η αλήθεια είναι το ΙΚΑ είχε ιδρυθεί με νόμο από το 1934. Ο Μεταξάς έκανε τα «εγκαινία» και φρόντισε να δεσμεύσει τα αποθεματικά των ταμείων με εξευτελιστικά επιτόκια στην Τράπεζα της Ελλάδος. Και το 1938 με διά-

ταγμα άρπαξε τα αποθεματικά όλων των ταμείων για τις ανάγκες της ... «εθνικής άμυνας» (τότε δεν είχε εφευρεθεί η «ανακεφαλαιοποίηση» των τραπεζών).

Υποτίθεται επίσης ότι στο φιλεργατικό έργο του περιλαμβάνονται και οι συλλογικές συμβάσεις. Κι αυτές είχαν νομοθετηθεί το 1935. Στην πραγματικότητα ο Μεταξάς επέβαλε την υποχρεωτική διαπίσναι, ενώ οι απεργίες ήταν απαγορευμένες. Άλλωστε το καθεστώς είχε φροντίσει να δέσει το γαίδαρό του (και των καπιταλιστών) διορίζοντας τον υπουργό Εργασίας και πρόεδρο της «Εθνικής» ΓΣΕΕ. Η αξία των μισθών έπεσε κατά τη διάρκεια της δικτατορίας και τα κέρδη των επιχειρήσεων εκτοξεύτηκαν. Το 1939 το 6,5% του πληθυσμού διέθετε το 40% του εθνικού εισοδήματος.

Σχέσεις

Οι σχέσεις με τη ναζιστική Γερμανία δεν περιορίζονταν στις ιδεολογικές συγγένειες. Από τα μέσα της δεκαετίας του 30, το γερμανικό κεφάλαιο με τη στήριξη του κράτους διείσδυε συστηματικά στην νοτιοανατολική Ευρώπη. Στα τέλη της δεκαετίας, το 40% των ελληνικών καπνών αγοράζονταν από την Γερμανία. Επίσης, η Ελλάδα πρόσφερε στη γερμανική βαριά βιομηχανία σπάνια σιδηρομεταλλεύματα, απαραίτητα για τον επανεξοπλισμό της ναζιστικής πολεμικής μηχανής.

Όμως, παρόλες αυτές τις σχέσεις, που είχαν δημιουργήσει μια ολόκληρη «γερμανόφιλη» μερίδα στην κυρίαρχη τάξη και στους στρατηγούς, τα ευρύτερα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού, ήταν δεμένα με αυτά του βρετανικού ιμπεριαλισμού. Οι εφοπλιστές ήταν από τότε μεγάλη δύναμη στο Σίτι του Λονδίνου, οι τραπεζίτες ήταν αγκαλιασμένοι με το τραπεζικό κεφάλαιο της Βρετανίας και της Γαλλίας.

Γι' αυτό ο Μεταξάς από την πρώτη στιγμή έκανε σαφές ότι ο διεθνής προσανατολισμός του καθεστώτος του ήταν δεινμένος με τις επιλογές της Βρετανικής Αυτοκρατορίας. Ο παλιός γερμανόφιλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, ο αντισημίτης που έγραφε στο ημερολόγιό του ότι στις δυτικές δημοκρατίες κάνουν κουμάντο οι Εβραίοι, ήξερε τι επέβαλε το συμφέρον του «αστικού καθεστώτος» που υπερασπιζε.

Άλλωστε για αυτό το λόγο η Βρετανία, στήριξε από την αρχή τη δικτατορία και τον βασιλιά. Βέβαια, ο **Σίντνεϊ Ουότερλου**, ο πρέσβης της Βρετανίας στην Ελλάδα, δεν είχε αυταπάτες. Όταν κηρύχτηκε η δικτατορία τηλεγράφησε στο Λονδίνο ότι πρόκειται για «κυβέρνηση μηδενικής» με επικεφαλής τον «πολύ ταπεινό υπηρέτη» του βασιλιά, τον Μεταξά.

Κι ενώ αυτός ο φασούλης φούσκωνε με τους τίτλους που του έδιναν οι υποτακτικοί του –«πρώτος εργάτης», «πρώτος αγρότης», «πατέρας» όπως τον φώναζαν στις συγκεντρώσεις της ΕΟΝ- ο ίδιος Ουότερλου του υπενθύμιζε τη θέση του, όπως με αυτή την επιστολή-επίτληξη του 1938, στην οποία τον ρωτούσε αν ήταν ικανοποιημένος με την κατάσταση:

«...των αποχωρητηρίων του αερολιμένος; Υποθέτω ότι όχι, διότι υπό την έποψιν ταύτην, τα υπάρχοντα διά τους αφικνούμενους εις Φάληρον ταξιδιώτας ιδρύματα είναι εις αρχέγονον κατάστασιν, είναι μάλιστα αίσχος διά τον πολιτισμόν... ελπίζω ότι θα συχωρήσετε την αδιακρίτον τολμήν μου εάν φέρω ενώπιον της Υμετέρας Εξοχότητος το ήκιστα νόστιμον τούτο ζήτημα. Ως φίλος της Χώρας σας ετόλμησα τούτο».

Καλό ταξίδι, σύντροφε Δημήτρη

Σήμερα το πρωί 26/7 χάσαμε τον αγαπημένο σύντροφο μας Δημήτρη Δενεδιδό, μετά από σκληρή μάχη που έδωσε στην εντατική του νοσοκομείου ΚΑΤ, τον τελευταίο μήνα.

Ο Δημήτρης πάλεψε για περισσότερο από 4 δεκαετίες, μέσα από τις γραμμές της επαναστατικής αριστεράς, ενάντια στην βαρβαρότητα του καπιταλισμού, για την εργατική επανάσταση και την σοσιαλιστική προοπτική.

Στα νεανικά του χρόνια, στη θυελλώδη περίοδο της μεταπολίτευσης, οργανώθηκε στην οργάνωση ΚΟ Μαχητής, δίνοντας τη μάχη για να μην μείνουν στα μέσα του δρόμου οι κατακτήσεις του εργατικού κινήματος.

Μαζί με χιλιάδες νέους/ες, εργάτριες/ες πάλεψε ενάντια στην καραμανλική σταθεροποίηση, αλλά και στις ρεφορμιστικές αυταπάτες για την διαχείριση του καπιταλισμού, για να δικαιωθεί η προοπτική που άνοιξε η δυνατότητα της πτώσης της χούντας και να φτάσει μέχρι την ανατροπή.

Σε αυτή την προοπτική έμεινε σταθερός ακόμα και στα χρόνια της οπισθοχώρησης του κινήματος και της επαναστατικής αριστεράς. Έδωσε το παρών σε κάθε μικρό και μεγάλο αγώνα του κινήματος αλλά και στις προσπάθειες συγκρότησης της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Στην προηγούμενη γειτονιά του το Περίστερι συμμετείχε από την πρώτη στιγμή στην δημιουργία της Αριστερης Κίνησης περιστεριού.

Η περιπέτεια τη υγείας του από την οποία απέκτησε το πρόβλημα αναπηρίας στα πόδια του, δεν τον λύγισε. Τον έφερε μπροστά σε νέα καθήκοντα, την οργάνωση του κινήματος των αναπήρων, εντάχθηκε στη ΣΕΑΝ (Συντονιστική Επιτροπή Αναπήρων)-μετωπική οργάνωση του ΚΚΕ, ξεκαθαρίζοντας ότι ο ίδιος ανήκει στο χώρο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Μπροστά στην αστική επίθεση που προκάλεσε η βαθιά κρίση που ξέσπασε το 2008, η δημιουργία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν για τον Δημήτρη η καλύτερη δυνατή εξέλιξη. Πρωτοστάτησε για να φτιαχτεί το μέτωπο των αντικαπιταλιστών, έχοντας ξεκάθαρο ότι οι απαντήσεις, η οργανωτική αυτονομία της και το κάλεσμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς για ενωτική δράση στο κίνημα μπορεί να βοηθήσει την εργατική τάξη να ξεδιπλώσει τους αγώνες της και να φέρει την αντικαπιταλιστική αριστερά σε ηγεμονική θέση.

"Είναι ο καιρός μας", έλεγε και με πραγματικό

πείσμα συμμετείχε στις δράσεις της τοπικής μας -Πετράλωνα, Κουκάκι. Θησείο- και στο συντονιστικό .Με ενωτικό πνεύμα, αλλά και αναζητώντας πειστικές απαντήσεις στα διλήμματα που ανοίγει η πάλη, χωρίς να στρογγυλεύει τις αιχμές και τις διαφωνίες. Βδομάδα την βδομάδα, διαβάζοντας την "Εργατική Αλληλεγγύη" και το "Πριν", ενημερωνόταν, μάθαινε, άνοιγε τα ζητήματα από τις τακτικές στις μικρές παρεμβάσεις μέχρι την θεωρία για την μαρξιστική οικονομία και την ιστορία των εργατικών επαναστάσεων.

Ποτέ δεν αντιμετώπισε τα νέα καθήκοντα που έβαζε η περίοδος με φόβο, αλλά σαν πρόκληση που πρέπει να απαντηθεί. Η άνοδος των νεοναζί, η ισλαμοφοβία και οι ρατσιστικές επιθέσεις τον έφεραν στις γραμμές της ΚΕΕΡΦΑ, να τρέχει όχι μόνο τοπικά αλλά και στις κεντρικές της δράσεις.

Όλες και όλοι που παλέψαμε στο πλευρό του Δημήτρη, θεωρούμε ότι είχαμε το πρόνομο να γνωρίσουμε ένα τέτοιο άνθρωπο. Η θλίψη μας για αυτή την απώλεια είναι τεράστια, η σκέψη μας είναι στο πλευρό της Ειρήνης -συντρόφισσάς του και των δικών του. Η δύναμη του είναι έμπνευση και στήριγμα για όλες τις μάχες που έχουμε να δώσουμε μπροστά.

Τοπική Επιτροπή ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Πετράλωνα-Κουκάκι-Νέος Κόσμος-Θησείο

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΚΥΨΕΛΗ-ΠΑΤΗΣΙΑ-ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ Κοσμικών 7.30μμ
Η μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτης: Γιώργος Πίττας

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 White Rabbit 7.30μμ
Ισπανία 1936 –
Η επανάσταση ενάντια στο φασισμό
Ομιλήτρια: Κατερίνα Ανουσσάκη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8
πλατεία Μερκούρη 7.30μμ
Η μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτης: Γιάννης Μαραβελάκης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ 1968
(στοά Θησέως και Αγ. Πάντων) 7.30μμ
Η μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτης: Ραφαήλ Καστρίτσος

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 ΕΡΤ-OPEN 7.30μμ
Ισπανία 1936 –
Η επανάσταση ενάντια στο φασισμό
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 17/8 ΕΡΤ-OPEN 7.30μμ
Η πολλαπλή αποτυχία του νεοφιλελευθερισμού
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου

ΜΑΡΟΥΣΙ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ Βαβέλ 7.30μμ
Τάξη και ταξική συνείδηση
Ομιλήτης: Σωτήρης Κοντογιάννης
• ΤΡΙΤΗ 9/8 καφέ Γαρδένια 7.30μμ
Η επαναστατική παράδοση του Τρότσκι
Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος
• ΠΕΜΠΤΗ 18/8 καφέ Γαρδένια 7.30μμ
Η πολλαπλή αποτυχία του νεοφιλελευθερισμού
Ομιλήτρια: Δήμητρα Τζάκου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ – ΒΥΡΩΝΑΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8
καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Οι πρόσφυγες της Αραβικής Άνοιξης
Ομιλήτης: Βασίλης Λευθεριώτης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 10/8
καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Ισπανία 1936 –
Η επανάσταση ενάντια στο φασισμό
Ομιλήτης: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

• ΠΕΜΠΤΗ 4/8
καφέ Σαρδανάπαλος (πλ. Άνοιξης) 7μμ
Ιουλιάνα '65
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου
• ΠΕΜΠΤΗ 18/8
καφέ Σαρδανάπαλος (πλ. Άνοιξης) 7μμ
Οι πρόσφυγες της Αραβικής Άνοιξης
Ομιλήτρια: Λάρα Ονούκ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ Τριώτα 7.30μμ
Συμπάρασταση στους εργάτες του Μαρινόπουλου
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Τριαντοπούλου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 17/8
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Ο Λένιν στον 21ο αιώνα
Ομιλήτης: Παντελής Γαβριηλίδης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ Νότος 7.30μμ
Η μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτης: Μάνος Νικολάου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 10/8 καφέ Νότος 7.30μμ
Ισπανία 1936 –
Η επανάσταση ενάντια στο φασισμό
Ομιλήτης: Θανάσης Καμπουροδής
• ΤΕΤΑΡΤΗ 17/8 καφέ Νότος 7.30μμ
Η Γαλλία βγήκε στους δρόμους
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΠΕΡΑΙΑΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 κοινωνικός χώρος (Κολοκοτρώνη 32Α) 7.30μμ
Η πολλαπλή αποτυχία του νεοφιλελευθερισμού
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 10/8 κοινωνικός χώρος (Κολοκοτρώνη 32Α) 7.30μμ
Ο Μάης του '68
Ομιλήτρια: Μήτσι Μπαμπάκου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ Ποέτα 7.30μμ
Η μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτης: Κώστας Τορπουζίδης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 10/8 καφέ Ποέτα 7.30μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομιλήτης: Νίκος Χατζάρας

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Οι πρόσφυγες της Αραβικής Άνοιξης
Ομιλήτης: Χρήστος Κωστόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 4/8 καφέ Εμιγκρέ 7.30μμ
Οι πρόσφυγες της Αραβικής Άνοιξης
Ομιλήτης: Πάνος Λουκίσας

ΧΑΝΙΑ

• ΠΕΜΠΤΗ 4/8
Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Η πολλαπλή αποτυχία του νεοφιλελευθερισμού
Ομιλήτης: Μανώλης Φιωτάκης
• ΠΕΜΠΤΗ 11/8
Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Ισπανία 1936 –
Η επανάσταση ενάντια στον φασισμό
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσούνακη

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/8 Χάνι του Χατζή Ρετζέπ 8μμ
Η μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυη

ΠΕΜΠΤΗ 4/8

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Συντριβάνι 7.30μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Μετρό Αγ. Αντώνιος 7μμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/8

ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια 7.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ οδός Π. Φύσσα 7.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμάντα 7μμ
ΒΟΛΟΣ Ερμού και Τόπαλη 7μμ
ΠΑΤΡΑ πλατεία Όλγας 7μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 7.30μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Αγ.Λαμπράκη 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 6/8

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 10.30πμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 10.30πμ

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδές, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Μανώλης Σπαθής, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Δ. Καρδαμίκη

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την **ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης**
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-

λικών χωρών ήταν κρατικό καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Ανταπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργά-

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Αλληλεγγύη στους πρόσφυγες

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Με παλμό και πολύ κόσμο πραγματοποιήθηκε η συγκέντρωση και η πορεία στους κεντρικούς δρόμους της Θεσσαλονίκης την Πέμπτη 28/7.

“Η συγκέντρωση ήταν η άμεση απάντηση του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος αμέσως μετά τις επιθέσεις της αστυνομίας στις καταλήψεις στέγης”, δήλωσε στην ΕΑ η **Δήμητρα Κομιανού** από την ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης. “Γρήγορα όμως η πορεία μετατράπηκε από αντικαταστατική σε ένα μεγάλο αντιρατσιστικό ποτάμι αφού μεταξύ των σχεδόν 1.000 διαδηλωτών είχαμε εκατοντάδες πρόσφυγες που είχαν έρθει από το στρατόπεδο συγκέντρωσης των **Διαβατών** διαμαρτυρόμενοι για τις συνθήκες ζωής και την παντελή έλλειψη οποιασδήποτε υγειονομικής κάλυψης και φροντίδας. Από την μεριά μας είχαμε τυπώσει προκηρύξεις της ΚΕΕΡΦΑ και διαδηλώσαμε με τις σημαίες μας. Εκεί βρέθηκαν και μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, της ΛΑΕ, κόσμος από τον αντιεξουσιαστικό χώρο αλλά και πολύς ανένταχτος αλληλέγγυος κόσμος”.

Την Πέμπτη 28/7 στο στρατό-

Αθήνα 28 Ιούλη

πεδο συγκέντρωσης των Διαβατών, η Σύρια πρόσφυγας **Αζάζ Ράγκντα** 29 χρονών έπαθε κρίση επιληψίας και πέθανε μέσα στο στρατόπεδο στο παλιό εργοστάσιο της Softex στη Θεσσαλονίκης ακριβώς γιατί δεν υπήρχε κανένας γιατρός και καθυστέρησε να φτάσει οποιοδήποτε ασθενοφόρο. Όταν έφτασε το ΕΚΑΒ η νεαρή Σύρια, που είχε φτάσει στην Ελλάδα λίγους μήνες πριν με τον άντρα της, ήταν ήδη νεκρή.

ΑΘΗΝΑ

Και στην Αθήνα την Πέμπτη 28/ 7 πραγματοποιήθηκε πορεία με κεντρικό σύνθημα “**Κάτω τα χέρια από τους πρόσφυγες – Κάτω τα χέρια από τις καταλήψεις στέγης**” σαν άμεση απάντηση στις επιθέσεις της αστυνομίας στις καταλήψεις στέγης της Θεσσαλονίκης.

Εκατοντάδες κόσμος διαδήλωσε στο πλευρό των προσφύγων. Την συγκέντρωση άνοιξαν τα πανό των καταλήψεων στέγης στη **Νοταρά** και το **City Plaza**, ακολουθούσαν οι πρόσφυγες από την κατάληψη του **Γ. Ν. Πατησίων** και την **Πρασσά**. Στην συγκέντρωση και την πορεία με πανό διαδήλωσαν η **ΚΕΕΡΦΑ**, ο **Συντονισμός για το Προσφυγικό**, το **ΕΕΚ**, η **Αντιεξουσιαστική Κίνηση**, ενώ παρόντες με τις σημαίες τους ήταν και μέλη της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και του **ΣΕΚ**.

ΓΕΝΙΚΟ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

Με απειλές και μηνύσεις μεθοδεύει ο Δήμαρχος Καμίνης να τρομοκρατήσει τους πρόσφυγες που, έχοντας μείνει επί μήνες άστεγοι με ευθύνη της κυβέρνησης, έχουν εισέλθει σε ένα από τα άδεια κτήρια του πρώην Γενικού Νοσοκομείου στα **Α. Πατήσια** που έκλεισε το 2014 ο **Άδωνης**.

Μαζί με τον Μητσοτάκη, που έσπευσε να τον συναντήσει στο δημαρχείο Αθήνας, σέρνουν το ρατσιστικό γαϊτανάκι που βάζει στο στόχαστρο θύματα πολέμου, κατά τα δύο τρίτα γυναίκες και παιδιά, που αναζητήσαν τη στέγη σε ένα άδειο κτίριο. Το πλέον αηδιαστικό είναι ότι το κάνουν αυτό στο όνομα των προσφύγων. Ο Καμίνης δήλωσε ότι “οι άνθρωποι αυτοί, δεν αξίζουν αυτή την τύχη”, ενώ εδώ κι ένα χρόνο ο μεγαλύτερος και κεντρικότερος δήμος της χώρας δεν έχει κάνει τίποτε άλλο από το να παραπετάξει καμιά 600αριά πρόσφυγες στον Ελαιώνα.

Δεκάδες είναι οι συλλογικότητες που έχουν δηλώσει την στήριξή τους ενώ δεκάδες αλληλέγγυοι βρίσκονται καθημερινά στο χώρο αλλά και στις δυο συνελεύσεις, που οργανώνονται από κοινού με τους πρόσφυγες. “Καλούμε τα συνδικάτα της περιοχής, από τους εκπαιδευτικούς, μέχρι τους υγειονομικούς, κάθε συνδικαλιστικό φορέα, πολιτικές οργανώσεις αλλά και απλό ανένταχτο αλληλέγγυο κόσμο των Πατησίων να βρεθεί στο πλευρό των προσφύγων. Να μην επιτρέψει επιχειρήσεις εκκενώσεων όπως αυτές της Θεσσαλονίκης και να δώσει χέρι βοήθειας στους πρόσφυγες που έχουν πολλές ανάγκες”, είπε στην εργατική αλληλεγγύη ο **Νίκος Βούλτσος** από την ΚΕΕΡΦΑ.

Σύσκεψη ΚΕΕΡΦΑ

Τη Δευτέρα 22 Αυγούστου στις 7μμ στην ΕΣΗΕΑ θα πραγματοποιηθεί η παναπτική σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ με θέμα την οργάνωση τριήμερων κινητοποιήσεων για τα τρία χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα στην Αμφιάλη.

Ήδη η οικογένεια και οι φίλοι του Παύλου έχουν ανακοινώσει πως στις 18 Σεπτέμβρη θα πραγματοποιηθεί το μεγάλο hip-hop φεστιβάλ Rap Monsters στον Πειραιά ενώ στις 19 Σεπτέμβρη ακολουθεί η δίκη της Χ.Α. με κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ για μεγάλη αντιφασιστική συγκέντρωση έξω από τα δικαστήρια στο Εφετείο στη λεωφόρο Αλεξάνδρας.

Επαναπροωθήσεις στους πρόσφυγες Χαϊδέματα στους 8 πραξικοπηματίες

Αναβολή για τα τέλη Αυγούστου (προκειμένου να προετοιμαστούν) πήραν για να δώσουν συνέντευξη στην Υπηρεσία Ασύλου οι οκτώ Τούρκοι αξιωματικοί και υπαξιωματικοί πραξικοπηματίες που έχουν ζητήσει άσυλο στην Ελλάδα.

«Χάρηκαν πολύ με την αναβολή, αισθάνονται πιο άνετα, ενδεχομένως φοβούνται ότι θα επιστρέψουν στην Τουρκία και θα βασανιστούν και τελικά θα τους σκοτώσουν, θεωρήσαν ότι κερδίζουν κάποιες μέρες ζωής», δήλωσε (Εφ.Συν) σχετι-

κά η δικηγόρος τεσσάρων από τους οκτώ, Βασιλική Μαρινάκη.

Γεμάτη «κατανόηση», αλήθεια, η αντιμετώπιση των ελληνικών υπηρεσιών απέναντι στους επίδοξους πραξικοπηματίες, πόσο διαμετρικά αντίθετη με την αντιμετώπιση των αιτούντων άσυλο προσφύγων. Εκείνους και εκείνες οι ευρωπαϊκές και ελληνικές αρχές τούς «επαναπροωθούν» πίσω στην Τουρκία, θεωρώντάς τη, με τη βούλα της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας, «ασφαλή προορισμό» για τους πρόσφυγες...

Έξω οι μπάτσοι

Αστυνομικές επιχειρήσεις με στόχο την εκκένωση κτιρίων που διαμένουν πρόσφυγες. Εκκένωση στην Πύλη Ε2 του λιμανιού του Πειραιά. Μεταφορά όλων των προσφύγων σε στρατόπεδα -με τον υπουργό Μουζάλα να ανακοινώνει την δημιουργία επτά ακόμα σε Οινόφυτα, Θήβα, Λιβαδειά, Τρίκαλα, Στυλίδα, Τρίπολη και Μεσσήνη. Συνέχιση των απελάσεων των προσφύγων πίσω στην Τουρκία.

Αυτός είναι ο «Ξένιος Δίας» της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Που προτιμάει να απασχολεί χιλιάδες αστυνομικούς για να συλλαμβάνει πρόσφυγες και αλληλέγγυους, ενώ η Εύβοια καίγεται και οι πυροσβέστες δεν φτάνουν.

Αυτή είναι η ρατσιστική πολιτική της ΕΕ (την ώρα που οι βομβαρδισμοί εντείνονται από τη Λιβύη μέχρι το Χαλέπι στη Συρία και τη Μοσούλη στο Ιράκ) που έσπευσε να εκταμιεύσει 1,4 δις ευρώ ώστε να συνεχιστεί η υλοποίηση της ρατσιστικής συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας.

“Για το καλό τους”, σύμφωνα με τον Τόσκα, ήταν η μεγάλης κλίμακας κατασταλτική επιχείρηση στη Θεσσαλονίκη που προχώρησε η αστυνομία το πρωί της Τετάρτης 27/7 εκκενώνοντας κατειλημμένους χώρους που φιλοξενούσαν πρόσφυγες αλλά και άστεγους ντόπιους. Στο Ορφανοτροφείο της Τούμπας, στη Λ. Νίκης και στην Κ. Ντηλ μπάτσοι και ασφαλίτες έκαναν ντου πετώντας στο δρόμο δεκάδες κόσμο, έληνες και πρόσφυγες που είχαν βρει καταφύγιο εδώ και καιρό στους εγκαταλεημένους χώρους και συλλαμβάνοντας αλληλέγγυους.

Επίδειξη αυταρχισμού

“Την στιγμή που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αρνείται την παροχή ασύλου στους χιλιάδες πρόσφυγες που έρχονται στην χώρα μας να ξεφύγουν από τις βόμβες του πολέμου, και ρίχνει στα μαλακά τους 8 πραξικοπηματίες της Τουρκίας προχωράει σε μια επίδειξη αυταρχισμού και καταστολής που δεν έχει να ζηλέψει σε τίποτε την εκκένωση της Βίλας Αμαλία πριν λίγα χρόνια από τους Σαμαροβενιζέλους”, τονίζεται στην ανακοίνωση που εξέδωσε η ΚΕΕΡΦΑ.

“Ο Μουζάλας ζητάει συγγνώμη από τον Δένδια που δεν τον στήριξε στις ρατσιστικές επιχειρήσεις σε βάρος των μεταναστών όταν αυτός ήταν υπουργός. Τώρα έρχεται η σειρά των καταλήψεων στην Θεσσαλονίκη και ο Τόσκας δεν έχει να ζηλέψει τίποτε από τον Δένδια. Είναι διπλή πρόκληση, αυτός που διέταξε την εισβολή της αστυνομίας στις καταλήψεις στη Θεσσαλονίκη, να κάνει διάλεξη για άλλο τρόπο οργάνωσης του κινήματος, «συλλογικό και όχι αυτονομιστικό».

Η εισβολή της αστυνομίας και οι συλλήψεις αγωνιστών και αλληλέγγυων στους πρόσφυγες στη Θεσσαλονίκη, ανοίγει τον δρόμο για να επαναλάβουν το ίδιο εγχείρημα και στην Αθήνα, στις καταλήψεις τόσο των προσφύγων και των αλληλέγγυων, όσο και πολιτικών χώρων.

Στηρίζουμε τις καταλήψεις των προσφύγων στη Θεσσαλονίκη και την Αθήνα, στο Γενικό Πατησίων, στο CityPlazza, στο σχολείο της Πρασσά στα Εξάρχεια, και όπου αλλού υπάρχουν.

Απαιτούμε την άμεση απελευθέρωση όλων των συλληφθέντων, καταληψιών και αλληλέγγυων” αναφέρεται στην ανακοίνωση που καλούσε στις άμεσες κινηματικές απαντήσεις με συγκεντρώσεις και πορείες σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη.

Κυριάκος Μπάνος

Κρίση, αστάθεια και ο κόσμος στους δρόμους

Η απόπειρα πραξικοπήματος στην Τουρκία μπορεί να απέτυχε, αλλά η κρίση μέσα στο τουρκικό κράτος, έναν από τους βασικούς συμμάχους του NATO στην περιοχή, συνεχίζεται -προσθέτοντας άλλο ένα αδύναμο κρίκο στο χάος της αστάθειας, του πολέμου και των ανταγωνισμών που φουντώνουν στη Μέση Ανατολή.

Οι δηλώσεις του αμερικάνου στρατηγού **Βότελ** την Πέμπτη 28/7 ήταν ενδεικτικές. Δήλωσε «ανήσυχος» για το πόσο οι εξελίξεις θα επηρεάσουν το αμερικάνικο προσωπικό στην αεροπορική βάση του Ιντσιρλίκ στην Τουρκία από την οποία ξεκινάνε οι νατοϊκές επιχειρήσεις σε Συρία και Ιράκ. Επίσης, επιβεβαίωσε ότι στελέχη του τουρκικού στρατού με τα οποία συνεργάζονταν είναι ανάμεσα στους πραξικοπηματίες.

Οι δηλώσεις αυτές προκάλεσαν κύμα αντιδράσεων και δηλώσεων από τον ίδιο τον Ερντογάν και άλλους αξιωματούχους της κυβέρνησής του. Αλλά η κρίση δεν περιορίστηκε στις δηλώσεις. Το Σάββατο 30/7, το αεροδρόμιο του Ιντσιρλίκ περικυκλώθηκε από 7000 ενόπλους στρατιώτες και αστυνομικούς, (υπήρξε και διαδήλωση) μετά από φήμες για νέα απόπειρα πραξικοπήματος με τις τουρκικές αρχές να κάνουν λόγο απλά για «έλεγχο ασφαλείας» -δύο μέρες πριν την επίσκεψη του αμερικάνου στρατηγού **Ντάνφορντ** στη βάση.

Η νέα αντιπαράθεση ανάμεσα στις ΗΠΑ και την τουρκική κυβέρνηση (ιδιαίτερα σε μια περίοδο που η

Σμύρνη 29 Ιούλη. Στη φωτο κάτω, οι σύντροφοι του DSİP διακινούν την εφημερίδα τους στη συγκέντρωση

πολεμική ένταση ανεβαίνει, με ΗΠΑ και Ρωσία να προχωράνε σε νέες επιχειρήσεις σε Λιβύη, Ιράκ και Συρία) λειτουργεί αποσταθεροποιητικά συνολικά για όλη την περιοχή αλλά και για την ίδια την Τουρκία, όπου ο καθόλου «παντοδύναμος» Ερντογάν αναζητάει απεγνωσμένα τρόπους να ελέγξει την κατάσταση. Η απόφασή του να επισκεφθεί στις 9 Αυγούστου τον Πούτιν, με τον οποίον μέχρι πριν από λίγους μήνες ήταν σε απολύτως εχθρική σχέση, είναι ενδεικτική της σοβαρής κρίσης που εξακολουθεί να αντιμετωπίζει.

Το μέγεθος της κρίσης αναδεικνύεται και από τις εσωτερικές εξελίξεις στην Τουρκία. Ο Ερντογάν προσπάθησε την προηγούμενη βδο-

μάδα να υποβαθμίσει τους πραξικοπηματίες σε μια «μικρή μειοψηφία» - με το τουρκικό γενικό επιτελείο να υπολογίζει ότι στο πραξικόπημα συμμετείχε μόνο το «1,5% του στρατού»- καταμετρώντας στο γενικό σύνολο και τους εκατοντάδες χιλιάδες εφόδρους!

Όμως, σύμφωνα με τον υπουργό Δικαιοσύνης της Τουρκίας, το πραξικόπημα είχε την υποστήριξη του 50% των υψηλόβαθμων αξιωματικών, πολύ περισσότερων δηλαδή από αυτούς που σχετίζονται με τον Γκιουλέν. Πρόκειται για τους ίδιους αξιωματικούς, που μέχρι πριν μερι-

κές βδομάδες ο Ερντογάν αντιμετώπιζε σαν «ήρωες» για τις δολοφονικές επιχειρήσεις που οργάνωναν εναντίον των Κούρδων.

Τώρα μην ξέροντας ποιον να πρωτο-εμπιστευτεί μέσα στον κρατικό μηχανισμό, κλείνει τις στρατιωτικές ακαδημίες και προχωρεί σε αναδιοργάνωση του στρατού. Αλλά το κάνει προσπαθώντας να κρατήσει τις γέφυρες με τους κεμαλικούς, ρίχνοντας όλη την ευθύνη για το πραξικόπημα στους γκιουλενικούς. Έτσι όλοι οι μέχρι πρότινος κατηγορούμενοι στρατηγοί που εμπλέκονταν στα σχέδια πραξικοπημάτων «εργκένεκον» και «βαριοπούλα», παριστάνουν σήμερα τους σχολιαστές στα κανάλια, την ίδια στιγμή που συνεχίζουν τις επιχειρήσεις εναντίον των Κούρδων στην Τουρκία.

Ευτυχώς η δύναμη των απλών ανθρώπων που έχυσαν το αίμα τους στο δρόμο πετυχαίνοντας να εμποδίσουν το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου, εξακολουθεί να βρίσκεται στο δρόμο, με πιο πρόσφατο παράδειγμα το μαζικό συλλαλητήριο με σύνθημα «Όχι στο Πραξικόπημα, Δημοκρατία τώρα!» που πραγματοποίησε την Παρασκευή 29 Ιουλίου στη Σμύρνη το κόμμα HDP και υποστήριξαν 45 συνδικάτα, επαγγελματικοί φορείς και οργανώσεις. Αυτή είναι η δύναμη που μπορεί να σταματήσει τα πραξικοπήματα και τις ιμπεριαλιστικές επιχειρήσεις φέρνοντας ειρήνη και δικαιοσύνη για την εργατική τάξη και όλους τους λαούς της Τουρκίας.

Γιώργος Πίττας

Ποιος ήταν ο κόσμος που σταμάτησε το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου στην Τουρκία; Δεν μπορούμε να απαντήσουμε σωστά σε αυτό το ερώτημα χωρίς να δούμε τις μάχες που έχει δώσει η εργατική τάξη τα τελευταία χρόνια.

Από τον Ιανουάριο μέχρι τον Ιούνιο του 2015 μια σειρά απεργιών των μεταλλεργατών σάρωσε την Τουρκία σε 15 πόλεις. Την πρώτη απεργία την κάλεσε στις αρχές της χρονιάς η DISK («Προοδευτική Συνομοσπονδία Συνδικάτων» που υποστηρίζει το Ρεπουμπλικανικό φιλοκεμαλικό κόμμα CHP) και απέργησαν 15 χιλιάδες εργάτες από 22 εργοστάσια σε 10 πόλεις. Οι σύντροφοι από το DSİP (Επαναστατικό Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα) πήραμε μέρος στη δυναμική πορεία του Gebze, μιας εργατικής πόλης κοντά στην Ιστανμπούλ.

Μιλήσαμε με πολλούς εργάτες. Σχεδόν όλοι, αν και ανήκαν στη DISK που είναι «κοσμικό» συνδικάτο, είχαν ψηφίσει AKP. Μας έλεγαν ότι υποστηρίζουν την κυβέρνηση για διάφορους λόγους. Ωστόσο γνωρίζουν ότι η κυβέρνηση είναι ενάντια στην απεργία τους και αναρωτιόνταν: εφόσον ο Ερντογάν ξέρει ότι οι δικές τους ψήφοι είναι που τον ανέβασαν στην εξουσία, γιατί στρέφεται εναντίον τους κάνο-

Η δύναμη είναι στους εργάτες

ντάς τα πλακάκια με τ' αφεντικά;

Η απεργία του Γενάρη τελικά απαγορεύτηκε από την κυβέρνηση διότι αποτελούσε κίνδυνο για την «εθνική ασφάλεια». Το Μάιο οι μεταλλεργάτες της Bursa ξεκίνησαν μια αυθόρμητη απεργία σε πολλά εργοστάσια. Απλώθηκε σε 8 πόλεις και κινητοποίησε χιλιάδες εργάτες και πάλι. Αυτή τη φορά δεν διαδήλωναν μόνο ενάντια στο MESS (το εργοδοτικό σωματείο μετάλλου, παραδοσιακά πολύ δυνατό), αλλά και ενάντια στο Turk-Metal, ένα συνδικάτο που ελέγχεται απόλυτα από φασίστες. Οι απεργοί, που νίκησαν σε πολλά από τα εργοστάσια, ήταν και πάλι κατά πλειοψηφία υποστηρικτές της κυβέρνησης.

Μετά το μακελειό της Soma (όπου εκατοντάδες εργάτες σκοτώθηκαν σε ατύχημα σε ορυχείο με άθλιες συνθήκες εργασίας), η κίνηση της εργατικής τάξης αυξήθηκε ραγδαία. Οι περισσότεροι εργάτες που έμπαιναν στη δράση ήταν σαν αυτούς. Σε απεργίες σε διάφορες περιοχές κάλεσε ακόμα και το Hak-Is, η συνομοσπονδία που στηρίζει το AKP.

Υπάρχει μια απεργία εν εξελίξει στο Kasta-

monu, μια μικρή πόλη στη βορειοδυτική ακτή της Μαύρης Θάλασσας. Μόλις λίγες μέρες πριν το πραξικόπημα, οι ανθρακωρύχοι του Zonguldak διαδήλωναν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση. (Το 1991 είχε οργανωθεί μεγάλη πορεία από την πόλη αυτή -που είναι παραδοσιακά πόλη ανθρακωρύχων- μέχρι την Άγκυρα: συμμετείχαν 100 χιλιάδες εργάτες και φώναζαν συνθήματα όπως «Zonguldak και Botan χέρι-χέρι». Το Botan είναι κουρδική περιοχή στην Τουρκία).

Εικόνα

Αυτή είναι η πραγματική εικόνα της εργατικής τάξης που θα έπρεπε να λάβει υπόψη της κάθε σοβαρή αριστερή οργάνωση που θέλει να παρέμβει στο εργατικό κίνημα: υποστηρικτές της κυβέρνησης -το μισό εκλογικό σώμα και ταυτόχρονα το φτωχότερο κομμάτι της τουρκικής κοινωνίας- να αγωνίζονται ενάντια στα αφεντικά και την ίδια την κυβέρνηση που σταματάει το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου.

Γι' αυτό είναι λάθος η αόριστη υπεράσπιση

της «κοσμικότητας» που συχνά οδηγεί πολλούς και στην Αριστερά να υποστηρίζουν το τουρκικό κράτος. Έχοντας μια τέτοια πολιτική το ODP, ένα μαζικό ρεφορμιστικό κόμμα της δεκαετίας του '90 κατέληξε μια μικρή σέχτα. Και το KESK, το πρώτο συνδικάτο δημοσίων υπαλλήλων, το οποίο είχε καταφέρει να τσακίσει την απαγόρευση του δικαιώματος στο συνδικαλισμό, κατέληξε να είναι η μικρότερη ομοσπονδία δημόσιων υπαλλήλων.

Αυτό που χρειάζεται στην Τουρκία είναι μια ευρύτερη αριστερή εναλλακτική, που να μην κάνει πολιτική με βάση τη «σύγκρουση πολιτισμών». Που να μπορεί πάνω σε ταξικούς όρους να αμφισβητήσει το πλαστό δίλημμα «συντηρητισμός - κοσμικότητα», να ενώνει εργάτες που προέρχονται από πολλά και διαφορετικά υπόβαθρα. Αυτή η αριστερά οφείλει να είναι μια δύναμη που να είναι σταθερά ενάντια σε κάθε παρέμβαση του στρατού στην πολιτική, να διαφοροποιείται από όσους καταγγέλλουν και εξευτελίζουν τους απλούς μουσουλμάνους πολίτες και να παίρνει το μέρος των καταπιεσμένων σε οποιοδήποτε αγώνα ενάντια στην κυβέρνηση.

Οζάν Τεκίν